

2. maj 2019

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM2019 at fremlægge en analyse af fordele og ulemper ved anvendelse af organisationsformen selvstændig offentlig virksomhed i de Selvstyreejede virksomheder, hvor selskabet ikke udelukkende har et forretningsmæssigt formål, men også skal varetage særlige sektorpolitiske hensyn.

(Medlem af Inatsisartut Pele Broberg, Partii Naleraq)

Vi skal fra Siumut hermed fremkomme med vore bemærkninger til det spændende forslag. I 1990'erne da alle virksomheder endnu var ejet fuldt ud af Grønlands Hjemmestyre, begyndte man at privatisere disse og omdanne virksomhederne til aktieselskaber, fordi den form for selskabsdannelse dengang på det rent lovtekniske plan, var mere sikkert i relation til de krav der er om offentligt ejede virksomheder, ligesom der blev åbnet op for, at man kunne drive virksomhederne på det rent økonomiske plan uden nogen form for direkte indblanding fra det offentlige.

De fastsatte mål for de offentligt ejede virksomheder, kan jo selv efter en privatisering stadig gennemføres. Det sker igennem lovgivning, godkendelsesprocedurer og særlige beslutningsprocesser, som aktieselskaberne er omfattet af og som fastsættes ved indgåelse af servicekontrakter, og det er derigennem, at man sikrer Selvstyret og forbrugerne og medarbejderne i selskaberne deres forskellige rettigheder og pligter - ved at belutte det, som eksempel herpå kan blot nævnes hvordan forsyningen af olie og varer organiseres, sælskindsproduktionen og trafikområdets organisering samt andre relevante områder.

Man kan derfor på baggrund af denne privatiseringsproces indgå aftaler med selskaberne hver for sig omkring deres samfundsopgaver og servicering, hvilket sker igennem servicekontrakter, som eksempel herpå kan nævnes RAL, der via en servicekontrakt på 62,55 mio. kr. som Selvstyret betaler, så sørger for bygder og yderdistrikterne inklusive Kangaatsiaq og Qeqertarsuaq.

Fra Siumut vil vi endvidere gerne nævne, at de offentligt ejede selskaber og selvstyret har en række forpligtelser uden, at man har nogen form for politisk indblanding, hvilket også er arrangeret for at sikre selskaberne, at kunne indgå i konkurrencen ude i den store verden, hvor Royal Greenland er et nævneværdigt eksempel herpå. Endvidere mener vi fra Siumut også, at man ud fra de behov der nu engang er i samfundet, på enhver tænkelig måde faktisk kan gennemføre vidtrækkende tiltag, fordi vi ejer aktierne, hvilket så Naalakkersuisut kan gennemføre på samfundets vegne, dels som ønsker og dels som beslutninger.

Desuden har Naalakkersuisut i deres svarskrivelse svaret, at Folketingets Statsrevisorer i deres sammenfattende redegørelse nævner, at man ud fra Finansministeriets ejerpolitik kan prioritere aktieselskaberne og deres muligheder fordi, at når man fra statsligt hold har etableret aktieselskaber, så øges ministeriets mulighed for at kunne udøve kontrol.

Med disse bemærkninger forstår vi godt Naalakkersuisuts svarskrivelse, og er enige i at forkaste nærværende forslag.